

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 9Nt/4/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813010338
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5813010338.1

Uznesenie

Okresný súd Námestovo, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členov senátu J. B. B. a V. M., v trestnej veci ods. W. C., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.06.2014 v Námestove, na základe návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/82/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietá.

odôvodnenie:

Dňa 04.11.2013 bol Okresnému súdu Námestovo doručený návrh odsúdeného W. C., nar. XX.XX.XXXX, na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 6T/82/2011. Odsúdený návrh na povolenie obnovy konania odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 6T/82/2011-637 zo dňa 07.12.2011 bol uznaný za vinného a následne rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 11.07.2012, ktorý na základe odvolania prokurátora zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/82/2011 v časti výroku o treste, bol podľa § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) Tr. zák. odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/60/2011. Žiada, aby mu súd povolil obnovu konania na základe novovzniknutých skutočností, kde jednou z nich je nález Ústavného súdu SR sp. zn. Pl. ÚS 106/2011, ktorým ústavný súd rozhodol o neústavnosti ukladania trestov podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., v dôsledku čoho došlo k zrušeniu asperačnej zásady, na základe ktorej mu bol navýšený trest. Druhou skutočnosťou je rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo/75/2012 zo dňa 22.05.2013, v ktorej súvislosti poukázal na to, že bol odsúdený podľa § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák. za použitia § 138 písm. j) Tr. zák., teda za trestný čin spáchaný závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách. Základnou otázkou pre posúdenie § 138 písm. j) Tr. zák. je to kedy je trestný čin spáchaný na osobe, pričom rozhodujúcim pre posúdenie je nielen objekt trestného činu ale aj predmet útoku, na ktorý páchatel bezprostredne útočí. V prípade trestného činu krádeže je objektom ochrana majetkových práv, pričom predmetom útoku je cudzia vec. Z uvedeného možno jednoznačne vyvodiť, že predmetom útoku nie je osoba, a teda nejde o trestný čin spáchaný na osobe. V uvedenom prípade nie je potom možné aplikovať osobitný kvalifikačný pojem podľa § 138 písm. j) Tr. zák., ktorý by bolo možné aplikovať v prípade, ak by bol trestný čin spáchaný proti životu, zdraviu jednotlivých osôb, resp. by predstavoval zásah do ich telesnej integrity. Na základe nálezů Ústavného súdu SR sp. zn. Pl. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 a rozsudku NS SR sp. zn. 3Tdo/75/2012 zo dňa 22.05.2013 žiada, aby okresný súd pri obnove konania zrušil výrok o treste, napravil právnu kvalifikáciu a vrátil celú vec na nové rozhodnutie.

Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na svojom návrhu na povolenie obnovy konania. Poukázal na to, že pokiaľ by nebolo použité ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák., teda spáchanie na viacerých osobách, nebol by trestný čin zločinom a nebola by u neho použitá asperačná zásada. Má za to, že uvedený trest je voči nemu príliš prísny. Myslí si, že z každého uhla pohľadu je jeho návrh dôvodný.

Je si vedomý, že trest uložený týmto rozsudkom mu bol zrušený ďalším rozhodnutím tunajšieho súdu, ktoré zatiaľ nie je právoplatné. Uvedomuje si aj, že boli zrušené aj ďalšie rozsudky, kde bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. Myslí si však, že aj v ďalšej veci, v ktorej bol odsúdený za poškodzovanie cudzej veci a bolo upustené od súhrnného trestu, došlo k pochybeniu, keď spolu s ostatnými im dali spolupáchateľstvo, ale iní boli odsúdení pre prečin a on pre zločin a základný znak trestného činu bol použitý na zvýšenie trestnej sadzby - § 138 písm. e) Tr. zák. Má už tri roky odsedené a chcel by požiadať o podmienené prepustenie, ale až všetkých trestov, keď sa toto všetko vyrieši. Narobil hlúposti, keď bol mladý chlapec, nie je dôvod, aby sa mu zobralo 10 rokov života. Ak by sa zmenila právna kvalifikácia vo veci sp. zn. 6T/82/2011, dostal by sa do miernejšej sadzby a trest za všetky jeho trestné činy by sa ukladal v sadzbe 3 až 8 rokov. Má síce ďalšie konania vedené na súde, avšak aj pri týchto by sa ukladal súhrnný trest s ostatnými odsúdeniami, keďže všetky boli v súhrne. Verí, že rozhodnutie bude spravodlivé, on nemá ako zmeniť minulosť a ľutuje čo sa stalo.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, predovšetkým oboznámením podstatného obsahu spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/82/2011, odpisu z registra trestov odsúdeného a správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody T..

Vykonaným dokazovaním bolo zisteného, že W. C., nar. XX.XX.XXXX, bol rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 6T/82/2011-637 zo dňa 07.12.2011 uznaný vinným z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., pokračovacieho zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 1To/23/2012-776 zo dňa 17.07.2012 podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/60/2011 zo dňa 02.06.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Odsúdený výkon uloženého trestu odňatia slobody zatiaľ nenastúpil, v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/25/2009.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený stál pred súdom už desaťkrát, z toho na prvé dve záznamy sa vzťahuje fikcia neodsúdenia. Pokiaľ ide o ostatné záznamy, rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/25/2009 zo dňa 09.07.2009 bol odsúdený uznaný vinným z trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky s probačným dohľadom, v skúšobnej dobe sa však neosvedčil a dňa 22.05.2012 mu bol nariadený výkon trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Rozhodnutím Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/172/2009 zo dňa 19.03.2010 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, uvedený trest vykonal dňa 14.10.2010. Rozhodnutím Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/74/2010 zo dňa 21.09.2010 bol uznaný vinným z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák., pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Námestovo sp. zn. 4T/172/2009. Rozhodnutím Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/60/2011 bol odsúdený za prečin zatajenia veci podľa § 236 ods. 1 Tr. zák. na nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, ktorý vykonal 31.07.2011. Uvedený rozsudok čo do výroku o treste bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/82/2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/23/2012 zo dňa 17.07.2012, ohľadne ktorého žiada odsúdený povoliť obnovu konania. Následne bol odsúdený uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/12/2012 zo dňa 11.09.2012 z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/125/2011 zo dňa 27.09.2012 zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. a nakoniec rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/34/2011 zo dňa 08.01.2013 z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., oboch v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.

zák., pričom vo všetkých prípadoch došlo k upusteniu od uloženia súhrnného trestu aj s poukazom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/82/2011.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh na povolenie obnovy konania súd zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Z obsahu návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vyplýva, že tento sa domáha povolenia obnovy konania vo veci Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/82/2011 tak čo do výroku o vine (vzhľadom na námietku právnej kvalifikácie s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo/75/2012 zo dňa 22.05.2013) ako aj čo do výroku o treste (s poukazom na zrušenie asperačnej zásady v súvislosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. Pl. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012).

V súvislosti s návrhom odsúdeného na povolenie obnovy konania vo vzťahu k výroku o vine s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo/75/2012 zo dňa 22.05.2013, súd poukazuje na to, že za nové skutočnosti súdu skôr neznáme v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na povolenie obnovy konania týka. Ide o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu, v danom prípade súdu, známa, nebola obsahom spisu, a teda nebola ani vykonaná ako dôkaz v konaní, ale môže mať vplyv na zistenie skutočného stavu veci, resp. vecnej skutočnosti. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisu, rovnako dôvodom pre povolenie obnovy konania nie je ani omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie. V danom prípade odsúdený neuviedol žiadne nové - vecné skutočnosti či dôkazy, ale domáha sa len miernejšej kvalifikácie trestného činu, ktorá skutočnosť (právna kvalifikácia) bola už predmetom rozhodovania v pôvodnom konaní, a to tak prvostupňového ako aj odvolacieho súdu. Názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR v konkrétnej veci nie je záväzným pre súdy nižšieho stupňa pri rozhodovaní v inej veci, týmto názorom sú viazané len súdy nižšieho stupňa v danej konkrétnej veci, v ktorej bol vyslovený. Iný právny názor iného súdu, a to akéhokoľvek stupňa, vyslovený v inom konaní preto nie je možné považovať za dôvod pre povolenie obnovy konania. V konaní o povolení obnovy konania nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní, toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje len na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme a či spoločne s už známymi skutočnosťami či dôkazmi môžu privodiť iné rozhodnutie vo veci. V prípade, ak bol rozhodnutím súdu v pôvodnom konaní porušený zákon, je táto skutočnosť skôr dôvodom pre podanie dovolania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nie je návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania čo do výroku o vine dôvodný.

Rovnako súd dospel k záveru, že návrh na povolenie obnovy konania nie je dôvodný ani v časti, v ktorej odsúdený žiadal povoliť obnovu konania vo výroku o treste s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. Pl. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. účinného do 20.12.2012, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z

nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Nálezom sp. zn. Pl. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, uverejneným v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z.z., Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou "súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody" nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. V zmysle čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenie § 41 ods. 2 slová v texte za bodkočiarkou "súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody" zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov dňom vyhlásenia nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (21.12.2012) stratilo účinnosť. V danom prípade ide o situáciu predpokladanú v ustanovení § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 Ústavy rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale ešte nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení trestného poriadku. Z uvedeného vyplýva, že nález Ústavného súdu a strata účinnosti časti vyššie citovaného ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. prvá veta, časť za bodkočiarkou, sa považuje za "skutočnosť súdu skôr neznámou", v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. odôvodňujúcou tak konanie o návrhu na povolenie obnovy konania. Táto nová skutočnosť však nie je automaticky dôvodom na povolenie obnovy konania, ale musí byť hodnotená z hľadiska jej vplyvu na prípadný nepomer uloženého trestu k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, čo vyplýva z ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. (viď aj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 724/2013 zo dňa 11.12.2013 či sp. zn. III. ÚS 209/2014 zo dňa 25.03.2014, sp. zn. I. ÚS 673/2013, sp. zn. III. ÚS 18/2014 či sp. zn. III. ÚS 47/2014).

Vzhľadom na uvedené súd, majúc zato, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania vyšla najavo nová skutočnosť citovaná v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. Pl. ÚS 106/2011, súdu skôr neznáma, v ďalšom skúmal, či táto nová skutočnosť je takého charakteru, aby odôvodnila zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti súdom vydaného rozhodnutia. Obnova konania, pokiaľ ide o výrok o teste, by mala slúžiť na nápravu trestu, ktorý sa javí byť neprímeraný v dôsledku použitia ústavným súdom zrušeného ustanovenia. Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie odsúdeného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosť jeho nápravy, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchaniu trestného činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie a prvok individuálnej prevencie a jednak aj voči ďalším občanom, potencionalným páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a.

V prípade odsúdeného W. C., keďže súdený trestný čin spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, súd mu ukladal trest za viac ako dva úmyselné trestné činy vo viacčinnom súbehu, pričom jedným z nich bol zločin (s poukazom na viazanosť pôvodného rozhodnutia čo do výroku o vine, vzhľadom na nemožnosť preskúmania vecnej správnosti pôvodného rozsudku, v dôsledku absencie nových skutočností odôvodňujúcich povolenie obnovy konania čo do výroku o vine), a teda do úvahy prichádzalo uloženie súhrnného trestu odňatia slobody za použitia asperačnej zásady podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. Odsúdenému bol v pôvodnom konaní ukladaný trest v základnej sadzbe 3 roky až 10 rokov, ktorej horná hranica sa s prihliadnutím na prevahu poľahčujúcich okolností (§ 36 písm. l), n) Tr. zák.) znížila na 7 rokov 8 mesiacov. Pri použití asperačnej zásady sa následne ukladal trest v rozpätí 6 rokov 7 mesiacov 10 dní až 10 rokov 2 mesiace 20 dní. V dôsledku zrušenia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. veta za bodkočiarkou predstavuje trestná sadzba pri právnej kvalifikácii podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s prevahou poľahčujúcich okolností, s úpravou trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. účinného ku dňu rozhodovania o návrhu na povolenie obnovy konania 3 roky (dolná hranica) až 10 rokov 2 mesiace a 20 dní (horná hranica). Odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, t.j. v hornej polovici trestnej sadzby (pri dolnej hranici pôvodne zvýšenej trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. účinného do 20.12.2012). Takto uložený trest odňatia

slobody súd vyhodnotil ako trest spravodlivý a primeraný, zahrňujúci v sebe tak prvok represie, ako aj prvok individuálnej a generálnej prevencie, odzrkadľujúci zároveň morálne odsúdenie páchatel'a. V tomto smere súd poukazuje na osobu odsúdeného, ktorý má v registri trestov celkom 10 záznamov, pričom v súčasnosti sú voči nemu vedené ďalšie trestné konania (ako to vyplynulo i z výpovede odsúdeného), za rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť, prevažne majetkového charakteru, pričom z odpisu registra trestov zároveň vyplýva, že odsúdenému v páchaní trestnej činnosti v minulosti nezabránila ani hrozba premeny podmieneného trestu na trest nepodmienečný a úmyselnej trestnej činnosti sa dopúšťal aj v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktorá bola navyše uložená s probačným dohľadom. Aj keď odsúdenému sa môže javiť uložený trest v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6T/82/2011 ako neprímerane prísny, musí si uvedomiť, že uvedeným rozsudkom bol potrestaný za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, pričom nemožno nechať bez povšimnutia, že následne bolo v troch konaniach vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 4T/12/2012, 4T/125/2011 a 4T/34/2011 upustené od uloženia súhrnného trestu, a to práve i s poukazom na trest uložený vo veci sp. zn. 6T/82/2011. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, predovšetkým na kriminálnu minulosť odsúdeného, rozsiahlosť trestnej činnosti a počet obetí (poškodených), vychádzajúc zo záveru, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi, súd nezistil, že by uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo že by uložený druh trestu bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Pokiaľ odsúdený poukazoval na mladícku nerozvážnosť, nie je možné sa s uvedeným ospravedlňovaním jeho trestnej činnosti stotožniť, keď v prípade odsúdeného nešlo o jednorazový exces z vedenia riadneho života, pričom trestnej činnosti sa dopúšťal aj vo veku, ktorý už nebol blízky veku mladistvých, a dokonca aj v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, napriek uloženému probačnému dohľadu, pričom správanie sa odsúdeného nenasvedčuje na skutočnú ľútosť nad spáchanou trestnou činnosťou a skutočnú snahu o nápravu a pokoru. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd zato, že na základe vykonaného dokazovania nebolo preukázané splnenie druhej podmienky pre povolenie obnovy konania a nakoľko súhrnný trest uložený odsúdenému rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 6T/82/2011-637 zo dňa 07.12.2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 1To/23/2012-776 zo dňa 17.07.2012, vo výmere 7 rokov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia v ňom označeného rozsudku vo výroku o treste, považuje za spravodlivý, rozhodol tak, že návrh na povolenie obnovy konania zamietol ako nedôvodný, a to v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do troch dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Námestovo na Krajský súd v Žiline. Včas podaná sťažnosť má odkladný účinok.